

De vrede der ziel in het uur der dood is het begin
der belooning van den rechtveerdige. H. Greg.

TER ZALIGER GEDACHTENIS

van Mijnheer

EMIEL MENSCHAERT

weduwnaar van Mevrouw

CLEMENCE VAN DEN BOSSCHE

geboren te Nederbrakel, den 4 September 1838 en
aldaar godvruchtig overleden den 20 Juli 1926.

verstierkt door de H. H. Sacramenten der stervenden.

De dierbare overledene was een werkzaam man,
vol zorg voor zijn huishouden; zijn levenswandel
was zachtmoedig en rechtveerdig, en omdat hij
gedienstig en vriendelijk was, werd hij door
iedereen hooggeacht.

De zoetste vertroosting die hij in het graf mede-
neemt, is de overtuiging van als een voorbeeldige
Vader te hebben geleefd, en aan zijne kinderen
duurzame lessen van geloof en plicht te hebben
acatergelaten. — Gelukkig de mensch die het uur
zijner dood steeds voor oogen heeft en zich
daerijks bereidt om wel te sterven

De vreugde onzer herten is weggenomen en
veranderd in droefheid: de kroon is van ons hoofd
gevalen. (Jeremias V. 10).

Mijne welbeminde Kinderen, Broeder en Familie,
dat de rust waar ik ben ingetreden, de smert ver-
zachte die gij over mijne dood gevoelt... Vertrouwt
U, onze scheiding zal niet blijven duren; wij hopen
elkander weder te zien in den Hemel.

Zoet Hert van Maria, wees mijne zaligheid.

(300 d. afl.)

Rust In Peis.